

Oorlog in Afghanistan als klassieke tragedie

Theater
mightysociety6

★★★★☆

- Soms erg vol en fantasierijk stuk over Afghanistan-oorlog.
- Begeesterd en mooi spel.

AMSTERDAM De commandant houdt van Schubert. Dat geeft hem meteen iets sympathieks, of in ieder geval: vertrouwenwekkends. Leider van Nederlandse soldaten in Afghanistan, doorgewinterde militair, maar ook: iemand met oor voor schoonheid. Kans dat zo'n man de goede beslissingen neemt.

Onzin natuurlijk. De Bosnische *warlord* Karadzic was dichter, en zie waar dat op uitliep. Commandant Kurt Prins uit *mightysociety6* van theatermaker Eric de Vroedt is niet erg besluitvaardig. De Nederlandse missie in Afghanistan is door zijn toedoen uitgelopen op een regelrechte ramp. Foute besluitvorming, botte pech, getwijfel, getalm en gekluns hebben de vallei waar Prins en zijn manschappen zich ophouden tot een bizar slagveld gemaakt. Prins is in alle vertwijfeling zijn eigen strijd gaan voeren: om de plaatselijke bevolking te 'breken', laat hij een aantal van zijn eigen afgeslachte mannen aan de bomen bungelen waaraan ze zijn opgehangen. Een vreselijk gezicht. Op de achtergrond klinkt Schubert.

Mightysociety6 - hoe ook ik de oorlog mee naar huis nam is het jongste project in de *mightysociety*-reeks waarmee De Vroedt sinds 2004 op eigenzinnig manier geëngageerd theater verkent en bedrijft. Uiteindelijk zal het tien voorstellingen behelzen, over on-

Scène met Mustafa Duygulu en Sadettin Kirmiziyüz. Foto Sanne Peper

derwerpen die de samenleving bezighouden; grote thema's, aansprekend uitgewerkt voor theater. Daarbij is ook deze *mightysociety6* voorzien van een randprogramma met discussies en ontmoetingen met de makers.

De Vroedtstaat voor concept, tekst een regie. Hij duikt op energieke wijze in zijn onderwerpen en lijkt van alle bronnen die hij aanboort ook steeds een aspect te willen gebruiken in de voorstelling. Dat levert allerlei interessants op, maar is ook vaak een zwak punt in iedere aflevering: een dergelijke vloedgolf aan materiaal laat zich bijna niet kanaliseren.

Nummer zes vormt hierop geen uitzondering. Voor onze ogen ontvouwt zich een ware klassieke tragedie op het ritme van de film *Apocalypse Now*, gelardeerd met dubieuze Hollandse humor, Afghaanse achtergronden, Bosnische verwijzingen, Amerikaanse stommiteiten, universele onmacht. Om dat allemaal in één stuk te krijgen moet De Vroedt soms zijn toevlucht nemen tot wel heel fantasievolle verhaallijnen, die niet al-

tijd even overtuigend zijn. Daarbij duurt *mightysociety6* op sommige momenten echt te lang, wanneer de personages zich verliezen in een 'uitleg' die een Grieks koor niet zou misstaan.

Maar daar staan dan weer die scherpe observaties en dialogen tegenover, de momenten van sprankeling en voelbare begeesting, de ijzersterke, beklemmende scènes, de durf van de maker en het mooie spel van Bram Coopmans en Hein van der Heijden, met wie De Vroedt een vruchtbare samenwerking heeft ontwikkeld. En dan is *mightysociety6* toch een voorstelling om in het hart te sluiten.

Karin Veraart

Mightysociety6 van Eric de Vroedt.
Frascati, Amsterdam, 10/1.
www.mightysociety.nl

